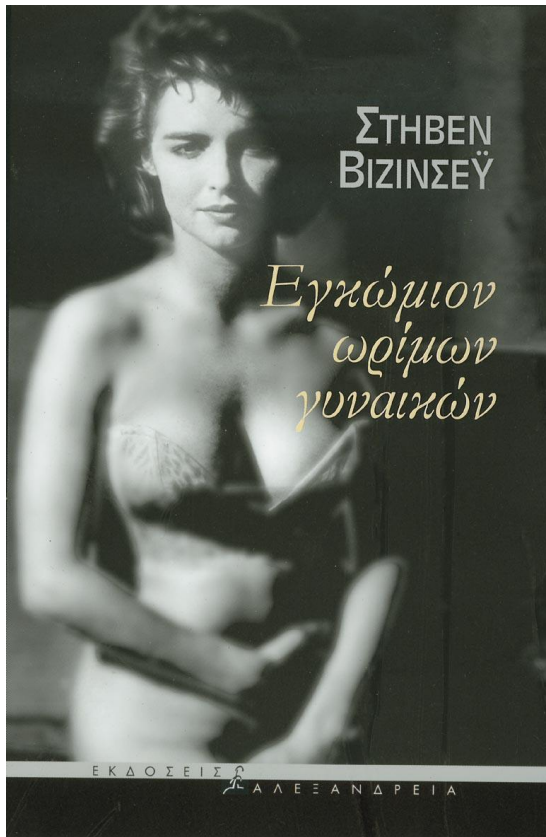

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-**Στήβεν Βιζίνσεϋ****ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΩΡΙΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ**Μετάφραση
Κώστας Πόταγας, Άννη ΣπυράκουISBN 960-221-264-0, σχ. 21Χ14, σελ301, εκδ.
Νοέμβριος 2003, τιμή 14,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

Πώς να βοηθήσεις κάποιον να μην πνιγεί όταν καλά-καλά δεν ξέρεις να κολυμπάς εσύ ο ίδιος; Ξεκινώντας από αυτό το ερώτημα, ο Βιζίνσεϋ εξιστορεί εύστοχα και με χιούμορ τη μαθητεία του στον έρωτα. Από τις γυναίκες-πρότυπα που λάτρεψε παιδί ως τη σοφή και φλογερή ερωμένη που τον μύησε στο σεξ, κορίτσια, κοπέλες και κυρίες κάθε λογής περνούν απ' τη ζωή του για να τον πείσουν ότι οι νεαροί άντρες μόνο στις ώριμες γυναίκες μπορούν να βρουν το πάθος, την κατανόηση και τη σεξουαλική ολοκλήρωση που προσδοκούν. Με ειρωνεία και χάρη και με καίριες παρατηρήσεις, ο συγγραφέας συνθέτει το πορτρέτο του νέου άντρα που ποθεί, απαιτεί και εν τέλει γεύεται ή όχι τον πολύχρωμο γυναικείο θίασο που τον τριγυρίζει. Εξίσου πετυχημένα σκιαγραφεί το σκηνικό όπου εκτυλίσσονται τα ειδύλλιά του: τα αυστρουγγρικά τοπία, τη μεταπολεμική Ουγγαρία και τη Βουδαπέστη της εξέγερσης του 1956, λουσμένα όλα στο ιδιότυπο φως του κεντροευρωπαϊκού πολιτισμού.

«Είναι χωρίς αμφιβολία η πιο απίστευτη εκδοτική ιστορία των τελευταίων χρόνων: ένα μυθιστόρημα που απορρίπτεται απ' όλους τους εκδότες, που εκδίδεται ιδίως εξόδοις από έναν νέο πεισμένο πως είναι μεγάλος συγγραφέας ... και που μέσα σε τριάντα χρόνια πουλάει τρία εκατομμύρια αντίτυπα σ' όλο τον κόσμο! ... Σωστή εποποιία: Με τον ήρωά της (Στήβεν Βιζίνσεϋ, εξόριστο επαναστάτη, παραγνωρισμένο για πάνω από μια γενιά), το θέμα της (οι πιο έμπειρες γυναίκες είναι οι πιο φιλήδονες ερωμένες, αλλά μας κάνουν να υποφέρουμε εκατό φορές περισσότερο από τις ζωηρές μικρές) και την απίστευτη έκβασή της (μετά από έναν οδυνηρό καταποντισμό, ο θρίαμβος, παντού στον κόσμο) ... Μια διασκεδαστική αφήγηση, ένα ύφος λιτό

και αψεγάδιαστο, ένας βαθύς, αντικομφορμιστικός λόγος. Τίποτε άλλο δεν χρειαζόταν ώστε το Εγκώμιον ωρίμων γυναικών να γίνει ένα κλασικό έργο της ερωτικής λογοτεχνίας.»

Jean Busnel, *L'Express*

«Από την πρώτη στιγμή, το Εγκώμιον ωρίμων γυναικών ήταν φανερό ότι ανήκει στα κλασικά έργα.»

Gunter Fischer, *Munchner Stadtzeitung*

«Γραμμένο με εξαιρετική διαύγεια και γοητεία . . . με αμέτρητες αποχρώσεις και προεκτάσεις.»

Northrop Frye

«Γεμάτο σοφία και ειρωνεία, λίγο αίμα από την καρδιά και μια σταγόνα μελαγχολίας. Ένας φόρος τιμής στις γυναίκες, και μαζί το πορτρέτο μιας εποχής που έχει χαθεί ανεπανόρθωτα. Ένα βιβλίο που χαϊδεύει την καρδιά και την ψυχή, χωρίς να ξεπέφτει σε συναισθηματισμούς.»

Bernd Lubowski, *Berliner Morgenpost*

«Υπέροχο, θαυμάσιο . . . Ξεκαθαρίζει λογαριασμούς με το πολιτικό και κοινωνικό παρελθόν της Ουγγαρίας υπό τους Σοβιετικούς και παρουσιάζει κρίσιμες όψεις της ζωής στην Ιταλία, τον Καναδά και τις Ηνωμένες Πολιτείες . . . Του αξίζει να διαβαστεί και να ξαναδιαβαστεί – κι ύστερα να διαβαστεί και πάλι.»

Juan Domingo Arguelles, *Universal*

«Ένα κλασικό ερωτικό μυθιστόρημα με ιδιαίτερα λεπτή και περίπλοκη σύνθεση, γεμάτο χιούμορ και πνεύμα. Μια πρόσκληση στην εμπειρία του έρωτα και την περιπέτεια. Αλλά και το πορτρέτο κάποιου που μας είναι γνώριμος από οικογενειακές ιστορίες, ενός προσώπου που όλοι έχουμε γνωρίσει κάποια στιγμή.»

Menene Gras Balaguer, *La Vanguardia*

«Πολύ βρώμικο, αλλά και πολύ απελευθερωτικό, το Εγκώμιον ωρίμων γυναικών είναι μια επίθεση ενάντια στη θεοποίηση της νεότητας από τη μαζική κουλτούρα – ιδίως από εκείνες τις ταινίες και διαφημίσεις που δοξάζουν έμμεσα τις σεξουαλικές επιτυχίες της νεαρής αμερικανίδα γυναίκας.»

John Podhoretz, *The Washington Times*

«Ένα κόσμημα λεπτών αποχρώσεων πάνω στην ανακάλυψη της σεξουαλικότητας . . . Ακόμη δεν έχω συνέλθει. Διαβάστε το. »

Danielle Laurin, *Elle*

«Το Εγκώμιον ωρίμων γυναικών έχει τώρα το αναμφισβήτητο κύρος ενός κλασικού ερωτικού έργου της μοντέρνας λογοτεχνίας.»

Harry Reid, *Glasgow Herald*

Ένα κλασικό ερωτικό μυθιστόρημα που υμνήθηκε από τους κριτικούς και καταξιώθηκε από τα εκατομμύρια αναγνώστες του σ' όλο τον κόσμο:

Η καλύτερη σύνοψη του Εγκώμιου ωρίμων γυναικών δόθηκε από τη *Sunday Citizen* του Λονδίνου: «Ο Βιζίνσεϋ ξέρει στ' αλήθεια, ενώ ο Χένρυ Μίλλερ και οι υπόλοιποι – ακόμη και ο Ντ. Χ. Λώρενς – νόμιζαν πως ξέρουν» . . . Το μυθιστόρημα έχει ένα δυναμισμό που ορίζεται από μια δική του φράση: «Δεν έχετε ακούσει για το νόμο του Αϊνστάιν; Η ηδονή μετατρέπεται σε ενέργεια».

Clara Janes, *El Pais*

Ένα αριστούργημα . . . Μακριά από φαντάσματα και νευρώσεις, το Εγκώμιο ζητάει να μάθει σε όσους το διαβάζουν την αλήθεια της ζωής. Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα μύησης, που θα ήταν ευχής έργο να προσφέρεται στους νέους και των δύο φύλων μόλις φτάνουν στις μαγεμένες και αγχωτικές όχθες της σεξουαλικότητας . . . ένα εκθαμβωτικό μυθιστόρημα . . . ένα λουτρό ευδαιμονίας.

Pierre Lepape, *Le Monde*

Ένα εξαιρετικό βιβλίο.

Bernard Pivot

Ήμουν δύσπιστος απέναντι στο Εγκώμιον ωρίμων γυναικών, αν μη τι άλλο επειδή το μυθιστόρημα αυτό έγινε παγκόσμιο μπεστ-σέλερ. Είχα άδικο. Αυτός είναι ο αληθινός ερωτισμός, που εκδηλώνεται μέσα στην ανακάλυψη και το σεβασμό του άλλου και εμπλουτίζει τη γνώση του εαυτού.

Maurice Nadeau, *La Quinzaine litteraire*

Ο Βιζίνσεϋ στέλνει ένα πολύ αναζωογονητικό μήνυμα: Το σεξ δεν είναι το νόημα της ζωής. Η ζωή είναι το νόημα του σεξ.

John Podhoretz, *The Washington Times*

Ένα από τα πιο γοητευτικά βιβλία του αιώνα.

Peter Corris, *National Times*

Ένα διασκεδαστικό μυθιστόρημα περί σεξ, ή μάλλον (κάτι που είναι πιο σπάνιο) ένα μυθιστόρημα που μιλάει διασκεδαστικά – και συγκινητικά – για το σεξ . . . Καλαίσθητο, ακριβές, μελωδικό.

Isabel Quigly, *Sunday Telegraph*

Ο συγγραφέας γράφει για μια από τις πιο τραγικές περιόδους της ευρωπαϊκής ιστορίας, όπου οι γυναίκες εμφανίζονται ως το μοναδικό καταφύγιο, η μεγάλη παρηγοριά του άντρα, οι θεραπεύτριες των τραυμάτων.

Naim Kattan, *Liberte*

Μια αφήγηση κλασικής λεπτότητας, όπου διαρκώς υποβόσκει το παράδοξο και το χιούμορ.

Michael Ratcliffe, *The Times*

Ερωτισμός με βαθύτητα και πνεύμα . . . το μυθιστόρημα αυτό διαβάζεται με μια αίσθηση διαρκούς ορμονικής απόλαυσης.

Jorge Lech, *Diario 16*

Ερωτικές καταστάσεις, παιχνίδια, άγχη, ματαιώσεις, αφελείς υπολογισμοί, ταπεινώσεις, χαρούμενες και δακρυσμένες απολαύσεις . . Το κομψό και υπαινικτικό του ύφος μάς απελευθερώνει από την αγωνία που τόσο συχνά συνοδεύει τον έρωτα. Ένα μικρό αριστούργημα, όπου το σεξ είναι ταυτόχρονα γνώση και καλή λογοτεχνία.

Maria Dols, *Ajoblanco*

Όταν ήμουν μικρός, ένας από τους δασκάλους μου μού έδωσε να διαβάσω το Ρωμαίος και Ιουλιέττα. «Μια απ' αυτές τις μέρες θα ερωτευτείς», μου είπε, «και καλό θα είναι να μάθεις να το κάνεις όπως πρέπει». Για τον ίδιο λόγο έδωσα το αντίτυπο του *Εγκώμιον ωρίμων γυναικών* στον δεκαεξάχρονο γιο μου.

Kildare Dobbs, *Saturday Night*

Κανένας δεν ήθελε το χειρόγραφο του Στήβεν Βιζίνσεϋ. Τριάντα χρόνια και τρία εκατομμύρια αντίτυπα αργότερα //Μετά από τριάντα χρόνια και τρία εκατομμύρια αντίτυπα, το *Εγκώμιον ωρίμων γυναικών* είναι ένα μυθιστόρημα-μύθος / «καλτ» σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Jean Busnel, *L'Express*

«Stephen Vizinczey: ένα όνομα δύσκολο να το γράψει ή να το προφέρει κανείς, αλλά που αξίζει τον κόπο, διότι είναι ένας δάσκαλος /μια πνευματική αυθεντία της εποχής μας»

Eroca

Ο **Στήβεν Βιζίνσεϋ** γεννήθηκε στην Ουγγαρία το 1933. Ο πατέρας του, δάσκαλος, καθολικός και αντιφασίστας, δολοφονήθηκε από τους ναζί. Στα φοιτητικά του χρόνια υπήρξε ποιητής και θεατρικός συγγραφέας. Αφού πολέμησε στο πλευρό των ούγγρων επαναστατών ενάντια στους Σοβιετικούς το 1956, διέφυγε στη Δύση, μη γνωρίζοντας πάνω από πενήντα αγγλικές λέξεις. Σήμερα θεωρείται ένας από εκείνους τους ξένους συγγραφείς, όπως ο Κόνραντ ή ο Ναμπόκοφ, που μπορούν «να μάθουν τους άγγλους να γράφουν αγγλικά» (Anthony Burgess). Ο ίδιος έμαθε τη γλώσσα γράφοντας σενάρια για το Εθνικό Συμβούλιο Κινηματογράφου του Καναδά. Στη συνέχεια διηύθυνε το λογοτεχνικό και πολιτικό περιοδικό *Exchange* και συνεργάστηκε με το CBS/Radio Canada ως συγγραφέας και παραγωγός. Αφού έζησε στο Μόντρεαλ, το Τορόντο, τη Νέα Υόρκη και τη νήσο Άννα Μαρία, εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Λονδίνο και διατηρεί διπλή, канаδική και βρετανική, υπηκοότητα. Το πρώτο του μυθιστόρημα, το *Εγκώμιον ωρίμων γυναικών* (*In Praise of Older Women*), πρωτοκυκλοφόρησε το 1966 με δικά του έξοδα και χωρίς καμιά επιτυχία, ώσπου ο Graham Greene το διάβασε με ενθουσιασμό και φρόντισε να το αναλάβει ένας μεγάλος άγγλος εκδότης. Ήταν η αρχή μιας λαμπρής σταδιοδρομίας, που συνεχίστηκε με άλλα δύο μυθιστορήματα (*An Innocent Millionaire* και *Wishes*) και δύο συλλογές δοκιμίων (*The Rules of Chaos* και *Truth and Lies in Literature*), καθιερώνοντας διεθνώς τον Βιζίνσεϋ ως πρώτου μεγέθους συγγραφέα και κριτικό.